MOTOCICLISM

CONCURS DE VITEZĂ LA SIBIU

SIBIU 26 (prin telefon). — Luni dimineaţă s'a disputat în localitate pe un circuit închis de 2.100 m. un concurs motociclist de viteză la care au participat 21 de concurenţi din Sibiu, Braşov şi Mediaş.

Au asistat peste 8.000 de spectatori.

Rezultatele tehnice sunt următoarele:

1. **Gallneth Daniel (Braşov) 2m 27 sec.**
2. **Heinrich Iosif (Sibiu) 2 m. 33 sec. 1/10**
3. **Stoenescu Tr. (Braşov) 2m 39 sec.**

Cupa donată de CSM Arsenal a revenit braşovenilor.

NATAŢIE

Nataţia în 1948 (III)

PROBA DE 100 m. SPATE-SENIORI

Cele mai bune rezultate obţinute anul trecut la proba de 100 m. spate sunt inferioare celor de anul trecut, iar cel mai bun timp obţinut este încă departe de record.

In general, foarte puţini înotători agrează acest stil de înnot. Ori, la această probă ar trebui să concureze toţi crawliştii (cum e cazul lui Groza sau Simon).

Iată cele mai bune şapte performanţe:

100 m. SPATE

1. Araniossi (Ferar) 1.18.5; 2. Simon (Rata) 1.19.6; 3. Enăceanu (SMC Reşiţa); 4. Filip Gh. (U) 1.21.0; 5. Groza (Rata) 1.21.5; 6. Iosim (Ilsa) 1.22.1; 7. Cârmu (Ilsa) 1.22.4.

Araniossi, cu un stil imposibil, a reuşit totuşi să fie încă în frunte. Enăceanu, la o vârstă destul de înaintată şi după 22 ani de competiţii se mai menţine printre primii trei, realizând o excelentă performanţă. Simon ar trebui să se dedice acestei probe, unde scoate rezultate mai concludente decât cele obţinute la probele de stil liber.

Filip se anunţă după progresele făcute la Sibiu, ca unul dintre cei mai buni din sezonul actual. Groza va scădea două trei secunde după antrenamentele dela Budapesta, ca şi Cârmu despre care antrenorii unguri au avut numai cuvinte bune.

Până la recordul naţional (Araniossi 1.15.5) însă mai este un drum greu, care nu credem că va putea fi parcurs chiar anul acesta (m. b).

(va urma)

ATLETISM

Echipa Ungariei a făcut o cursă tactică

(Continuare din pag. I-a)

absenţa lui Spasov şi pantofii fără cuie, au fost handicapuri serioase.

ATLEŢII NOŞTRI IN MARE FORMA

In ceeace-i priveşte pe atleţii noştri, aici tactica ungurilor n'a reuşit în totul. Radu Ioniţă, n'a cedat nici un moment iar Firea, Tălmaciu şi Pandea au avut destule resurse să termine în apropierea lor.

Din această „apropiere", se pot trage o serie de concluzii pentru concurenţii noştri. Am spus că Ungaria e a doua sau a treia ţară din lume în privinţa valorii fondului şi fondiştilor săi; ori, păstrând proporţia logică, românii s'au menţinut şi au terminat puternic în apropierea atleţilor acesteia. Deci pentru acest an putem întrevedea după comportarea avută Duminică, o ridicare sensibilă a valorii fondului românesc. Cu atât mai mult cu cât Iuliu Penzeş, al saselea clasat, a fost „al patrulea" la Paris!

r. vilara

BASCHET

Unele explicaţii la înfrângerile jucătorilor dela Târgul Mureş

Intre valoarea arătată de basket-ball-istele „mureşence" cu un an în urmă şi aceea pe care au arătat-o în cele două matchuri susţinute Duminecă şi Luni pe terenurile CSU este o diferenţă apreciabilă.

Această fluctuaţie are explicaţii cunoscute de foarte puţini şi pentruca cei cari nu ştiu situaţia să nu-şi facă o impresie greşită asupra valorii basket-ballului provincial, vom căuta să arătăm pe scurt motivele cari au determinat slaba comportare a mureşencelor, după care vom putea trage câteva concluzii.

Dela început ţinem să menţionăm că echipa din Tg. Mureş posedă un lot omogen de jucătoare. Toate mureşencele posedă o tehnică individuală excelentă, în care nu sunt întrecute decât de 2—3 jucătoare din Capitală. Ca şi în alţi ani s'a putut observa la ele lipsa de eficacitate la coş şi neîntrebuinţarea paselor cu pământul, cari sunt foarte utile în faţa unei echipe cu jucătoare mai înalte, cum a fost cazul adversarelor din Capitală.

Motivele care au dus la această comportare sunt destul de obiective.

In primul rând, jucătoarele din Tg. Mureş nu au mai făcut antrenamente de câteva luni de zile, din cauza lipsei de săli şi antrenori.

Apoi, din echipă lipseşte **Borbandy** — indisponibilă — care, după cât ţinem minte era motorul echipei, iar **Zoldi Aranca** a fost indisponibilă şi ea mult timp şi a reintrat de curând.

Dacă adăugăm şi oboseala unei nopţi de drum, după care au susţinut două jocuri grele, vom găsi o parte din explicaţiile unor înfrângeri categorice.

Tactica de joc a fost şi ea foarte puţin adecuată condiţiei fizice ce o posedă.

Au jucat tot timpul apărare „om la om", — ceeace e foarte obositor pe un teren mare cum e C.S.U. — şi pe o căldură înăbuşitoare, cum a fost în acele două zile.

Iar în atac au folosit o tactică — dacă se poate numi astfel — de plimbare exagerată a balonului, fără pătrunderi sub coş. Această tactică s'a dovedit a fi greşită şi ineficace.

Şi pentruca în linii mari am terminat ce aveam de spus despre RATA Tg. Mureş — deoarece toate jucătoarele mureşence pe care le-am văzut jucând în aceste zile de basket-ball sunt legitimate la RATA, — vom trece la comportarea bucureştencelor.

Despre care jucătoare sunt foarte puţine de spus, deoarece nu au avut ocazia să depună eforturi prea mari după care să se poată face aprecieri asupra jocului lor.

Şi aceasta pentruca în ambele zile au fost reunite — cu câteva excepţii — cele mai bune jucătoare din Capitală.

In orice caz, se poate face o critică asupra modului în care au fost întrebuinţate jucătoare noui cărora nu li s'a acordat ocazia să joace mai mult.

Tocmai aceste elemente cari sunt necesare pentru ridicarea basket-ballului nostru feminin au jucat foarte puţin, sau deloc, iar atunci când se aflau pe teren au făcut mai multă figuraţie, jucătoarele mai vechi neacordându-le atenţie.

In general însă, s'a observat şi la acest turneu amical — ca întotdeauna până acum — dorinţa de a învinge cu orice preţ, neglijându-se ocazia de afirmare şi verificare a cât mai multor jucătoare.

*

Organizarea a fost slabă.

Matchurile au început cu întârzieri apreciabile, au lipsit tabelele de marcaj, unii arbitri programaţi n'au binevoit să se prezinte, etc.

Şi în plus nu a existat nici un fel de serviciu de ordine, din care cauză — în pauze — spectatorii se plimbau nestingheriţi pe teren.

Pentru cei cari ştiu cu câte sacrificii se menţine în bună stare un teren de basket-ball, lucrul acesta nu poate decât să-i întristeze.

Sunt lacune cari par mici la prima vedere, dar cari odată şi odată trebuesc înlăturate.

D. STANCULESCU

CICLISM

Cicliştii români au plecat la Praga

(Continuare din pag. I-a)

MARIN NICULESCU, ERVANT NORHADIAN, NAE CHICOMBAN, TRAIAN CHICOMBAN, GH. NEGOESCU şi C. SANDRU care alcătuiesc echipa I-a, **IULIAN GOCIMAN, ŞTEFAN PETRESCU şi C. CIOHODARU** formând echipa II-a. Rezervă: **D. PANTAZESCU.**

Lotul face deplasarea sub conducerea d-lor: ION CIOCAN, din partea O.S.P., N. DRAGOMIR, secretar federal, şi AL. SOMEŞAN mecanic.

ULTIMELE ANTRENAMENTE

In ziua de Vineri, cicliştii au parcurs 100 km.

50 km. s'a rulat în viteză maximă iar 50 km au fost acoperiţi, individual, cu plecări la câte 2 minute, punându-se accentul pe rulaj de unul singur.

Sâmbătă şi Duminică alergătorii s'au odihnit iar Luni au acoperit 120 km. consacraţi tacticei de evadare.

VINERI RECUNOAŞTEREA PRIMEI ETAPE

Lotul va sosi Joi la prânz la Praga.

In cursul zilei de Vineri se va face în alură moderată, recunoaşterea parcursului primei etape.

CE NE DECLARA ALERGATORII

Eri dimineaţă întregul grup a fost prezent la „F.R.C."

Buna dispoziţie generală nu a putut ascunde, totuşi, emoţia firească în preajma plecării spre o alergare de talia celei care va începe peste 5 zile.

Ceeace nu l-a împiedicat să ne vorbească de marea cursă.

MARIN NICULESCU, convins de marea sarcină pe care o are, ne-a spus că a vorbi dinainte de această competiţie este foarte puţin indicat. Totuşi, nu şi-a ascuns convingerea că, aşa cum s'a pregătit lotul, şi cu spiritul colectiv care domneşte între coechipieri, o comportare de prim plan nu este defel, o veleitate fără temeiu.

IULIAN GOCIMAN, volubil şi bine dispus, ne-a mărturisit că rezultatele tehnice ale primei etape nu ne vor dezilziona ca de altfel, şi rezultatul final.

DEDE NEGOESCU, modest ca deobiceiu, a fost de părere că e mai bine să aşteptăm desfăşurarea probei.

CIOHODARU şi-a luat angajamentul să lupte până la ultima fărâmă de energie şi să fie de un real ajutor celor care se vor afla în clasament într'un loc mai bun decât el.

ERVANT NORHADIAN: „Intr'o astfel de alergare şi cu astfel de adversari, înţelepciunea dozării eforturilor este factorul determinant al unei comportări alese, mai ales că alergarea se decide în ultimele etape".

D. PANTAZESCU, accidentat în cursa dela Predeal, nu a putut ţine pasul, la antrenament, cu ceilalţi colegi, şi-a exprimat nădejdea că, dacă Vineri, pe şoselele din Cehoslovacia, va fi complet restabilit, ceeace va determina promovarea lui în una din echipe, va realiza o comportare bună.

Ostaşul ST. PETRESCU, care face parte pentru prima oară dintr'o reprezentativă naţională, complet emoţionat, ne-a declarat că va lupta cu toată ardoarea tinereţii sale şi că, ceeace va vedea în această alergare va constitui o mare experienţă pentru el.

Nae Chicomban, Traian Chicomban şi C. Şandru n'au putut face declaraţii întrucât la acea oră se aflau acasă, — recte la Braşov şi Câmpina urmând să aştepte acolo trenul cu cicliştii bucureşteni.

*

In linie generală în mijlocul reprezentanţilor noştri domneşte mult optimism şi ambiţia unei bune comportări izvorâtă din încrederea pe care lucrul în comun, în cantonament, le-a dat-o.

In numărul nostru viitor vom prezenta pe trimişii noştri în cursa Praga — Varşovia.

RUGBY

NU EXISTĂ JOCURI UŞOARE ŞI TOŢI ADVERSARII TREBUESC PRIVIŢI CU ACEEAŞI SERIOZITATE

Cea de-a doua etapă a campionatului de rugby, desfăşurată — după cum se ştie — în cursul săptămânei trecute, s'a soldat cu câteva rezultate de-a-dreptul surprinzătoare. Intr'adevăr, numai astfel pot fi calificate înfrângerile suferite la „onoare" de Petrolul din partea „Constructorilor" sau mai ales la „promoţie" unde „P.M.B." şi „Ospătarii" deşi prin prisma ultimelor comportări se anunţau favorite au cedat totuşi fără drept de apel.

In rest, lucrurile s'au petrecut conform anticipărilor, adică echipele cu şansă şi-au concretizat pe teren — superioritatea.

Inainte de a trece la un comentariu ceva mai amănunţit asupra fiecărei dispute vom remarca forfait-ul înregistrat la jocul dintre „C.S.U." şi „Ospătari", contând pentru categoria II-a. Ultimii neputând să-şi alcătuiască încă o garnitură — în aceiaşi zi jucau la „promoţie" cu CFR — nu s'au putut prezenta pe teren dând astfel posibilitate studenţilor să câştige fără luptă.

„CONSTRUCTORII" AU CAŞTIGAT, SAU... A PIERDUT „PETROLUL"?

Spectatorii veniţi să asiste la partida dintre „Constructori" şi „Petrolul" îşi închipuiau că singura problema de rezolvat a acestui joc o constitue scorul. In privinţa învingătorului nimeni nu se îndoia că va fi „Petrolul". Era mai bine zis un match, dinainte jucat.

Dealtfel, pronosticul era cu atât mai valabil cu cât „Constructorii" arătaseră în ultimul timp o formă slabă, iar „Petrolul" îşi revenea în condiţie dela partidă la partidă. Această diferenţă a contribuit la determinarea rezultatului.

„Petrolul" considerându-se câştigător sigur şi-a subestimat adversarul, în timp ce „Constructorii" dornici de reabilitare au făcut tot ce le-a stat în putinţă pentru a rezista cât mai onorabil.

Iată dece „Petrolul" şi-a bazat jocul pe acţiuni individuale, dinainte sortite insuccesului, în detrimentul unui joc de asociaţie care ar fi oferit mai multă coeziune şi putere de pătrundere pe lângă eficacitate.

Poate că uneori dominarea „Petrolului" a fost destul de categorică — ne referim la jumătatea celei de a doua reprize — dar acţiunile dezordonate ale treisfertu-rilor au făcut ca încercările învinşilor de-a trece linia de but a „Constructorilor" să eşueze.

In vreme ce majoritatea punctelor înscrise de „Constructori" au fost realizate din faze clare şi acţiuni colective bine inspirate, Petrolul nu a reuşit să marcheze decât transformând o serie de lovituri libere.

Dacă învinşii s'au comportat sub orice critică, exact contrariul trebue să afirmăm despre învingători, cari au muncit cu râvnă pentru o victorie, pe care chiar dacă înaintea jocului nu o sperau, pe măsură ce minutele se scurgeau devenea din ce în ce mai certă.

Laude pentru comportare se cuvin întregei echipe, minus Nelu Munteanu care a demonstrat CUM NU TREBUE SA SE POARTE UN JUCATOR pe un teren de sport, adresând nenumărate invective la adresa coechipierilor. Înţelegem nemărginita dragoste de Club a celui în cauză, dar de aici şi până la apostrofările complect deplasate e o distanţă apreciabilă.

UN JOC ANOST...

...total lipsit de spectaculozitate... au oferit „Electrica" şi „P. T. T."-ul la „promoţie". Deşi la fel de slabă, „Electrica" a câştigat partida cu scorul de 9—6, la pauză 3—3.

„C.S.C.A." A REALIZAT SCORUL ETAPEI

La categoria II-a, a întâlnindu „Petrolul", „CSCA" a confirmat şansa ce avea învingând cu cât a vrut. „Petrolul" a fost derutat de jocul militarilor şi a „bătut în retragere" în tot cursul celor 80 de minute.

In sfârşit, tot la această categorie „Electrica" a dispus de „23 August" după un joc destul de echilibrat (emvas).

Rugbyştii victorioşi s'au înapoiat eri

(Continuare din pag. I-a)

urma oboselii drumului — ci mai ales din cauza lipsei de matchuri. Nu jucaserăm decât două partide. Dar pe măsură ce echipa s'a acomodat cu jocul formaţiilor pragheze, a început să funcţioneze din ce în ce mai bine iar la Brno a făcut un joc foarte bun. In ciuda scorului înregistrat putem afirma că alături de selecţionata Praga, Selecţionata oraşului Brno a fost cel mai redutabil adversar pe care l-am întâlnit, punând în repetate rânduri la grea încercare buturile noastre.

In general, Cehoslovacii au câştigat multă experienţă tehnică şi au demonstrat o condiţie fizică foarte bună. I-am găsit în mare progres, faţă de stadiul ce l-am întâlnit în turneul pe care l-am întreprins în 1947".

CRISTOLOVEANU: Cehoslovacii au fost adversari puternici, dar linia noastră de treisferturi a jucat ca un torent.

DENICHI EDUARD: „Suntem convinşi că turneul a contribuit efectiv la strângerea prieteniei dintre poporele cehoslovac şi român, popoare strâns unite în lupta pentru apărarea păcii".

E. V.

FOOTBALL

Trei exemple de dominare teritorială

(Continuare din pag. I-a)

Turneul din Giuleşti ne-a furnizat trei exemple: matchurile Petrolul — ICO, Dinamo — Petrolul şi CFRB — ICO.

Dominare teritorială...

In primul match, petroliştii au dominat în special în repriza doua, de o manieră categorică şi totuşi nu au marcat decât un singur goal. Aceasta în ciuda faptului că apărarea orădeană era vulnerabilă şi uşor de străpuns. Atacanţii Petrolului însă, s'au mulţumit cu un joc de câmp, e drept foarte spectaculos, tehnic, dar absolut ineficace. Şi iată deci, cum dominarea a rămas fără rezultat, deşi orădenii — repetăm — erau uşor de depăşit. In orice caz, jocul lateral şi exagerat de combinativ al petroliştilor a înlesnit oaspeţilor o apărarea mai eficace, şi în loc să cedeze jocul, ei au menţinut rezultatul.

Incât, trebue să concludem că dominarea aceasta trebuia să facă loc unei abilităţi tactice în sensul ca petroliştii să renunţe la înghesuirea orădenilor în careul lor şi să prefere o desfăşurare a jocului chiar dacă pentru aceasta ar fi trebuit să se retragă şi să permită lui ICO să atace. In acest caz, apărarea orădeană ar fi fost şi mai uşor de străpuns.

...şi superioritate tactică

In al doilea caz, tot Petrolul a dominat pe Dinamo, în orice caz a atacat mai mult şi a jucat mai omogen. Dar şi mai steril, cu un joc incapabil de finalitate: shot la poartă. Iar Dinamo, care avea o apărare extrem de bună şi închisă, a preferat să-şi bazeze tot jocul pe contra-atac, graţie căruia orice acţiune era periculoasă. După opt minute de dominare categorică la începutul jocului, scorul a fost deschis de... Teodorescu (Dinamo la un contra atac. Şi celelalte goaluri au venit de aceeaşi manieră, după perioade de dominare petrolistă. Dinamoviştii, cu o tactică potrivită, şi-au lăsat adversarul să domine mai ales când au văzut că petroliştii nu pot realiza nimic şi din cauza apărării lor, şi acţiunile lor pornite din această dominare au fost periculoase.

Deci, un caz de dominare teritorială şi unul de superioritate tactică, pentruca aceasta a fost calitatea dinamoviştilor.

Al treilea exemplu

In sfârşit, jocul CFRB — ICO. Aici CFR a dominat copios după pauză, şi nu a mai fost cazul unei retrageri strategice pentruca, pe de o parte înaintaşii feroviari au ştiut cum să atace şi să străpungă apărarea orădeană, iar pe de alta, orădenii nu putea face faţă atacurilor nici prin defensivă. Slăbiciunea era evidentă şi eşecul sigur. Dodavă cele patru goaluri primite faţă de unul singur marcat CFR-ului.

De aici se desprinde concluzia:

Ce vom prefera?

Dominarea teritorială este consecinţa unei superiorităţi evidente care determină cu certitudine rezultatul jocului (CFR — ICO), dar în alte cazuri — cum s'a văzut — poate creia dificultăţi echipei care domină pentrucă atacul este silit să acţioneze pe un spaţiu restrâns, deci fără posibilitate de desfăşurare a jocului şi de creiere a străpungerilor; în schimb, apărarea este avantajată mult tocmai prin restrângerea spaţiului de joc. (Petrolul — ICO şi Petrolul — Dinamo). Deci, riscuri ale dominării concretizate şi printr'un consum prea mare de energie care se soldează în mod automat prin epuizare.

Şi atunci, în cazurile din urmă, ale jocurilor în care apărările sunt organizate sau adversarii uzează de joc defensiv prea accentuat, se recomandă nu dominare continuă, ci retragere strategică. Adică, echipa care domină să-şi lase adversarul să atace pentruca astfel desfăşurat să creieze spaţiu liber mai mare pentru atac. Ingrămădindu-i în careu, înaintaşii nu vor putea desorganiza apărătorii, ci le vor creia pur şi simplu condiţiuni favorabile de apărare; împrăştiindu-i pe jumătatea proprie de teren, înaintaşii vor avea în faţă câmp suficient pentru a ajunge prin acţiuni de adâncime, prin breşe, la poartă. Este ceea ce nu a făcut Petrolul şi ceeace a reuşit Dinamo.

Capacitatea jucătorilor

Pentru o astfel de mişcare tactică nu este suficient un om de tuşe care să atragă atenţia înaintaşilor, ci trebue ca aceşti jucători să sesizeze şi să execute mişcarea, să gândească jocul. Deci, în primul rând este în funcţie de capacitatea jucătorilor, ceeace, să recunoaştem, lasă de dorit şi face inutilă intervenţia antrenorului.

Incât, cu excepţia jocului CFR — ICO — care constitue un exemplu de dominare teritorială fructuoasă prin însăşi diferenţa care exista între cele două echipe (şi apoi ICO şi-a făcut jocul obicinuit fără să pună accent pe o defensivă exagerată), celelalte două partide au oferit jucătorilor — tuturor jucătorilor — prilej de reflecţii asupra dezavantajelor dominării teritoriale şi supra avantajelor superiorităţii tactice. Aceasta din urmă face parte, trebue să facă parte, din arsenalul de calităţi ale unui jucător care vrea să fie jucător complect sau aproape complect.

(p. g.)

TENIS

Drobny apreciază pe Cobzuc

(Continuare din pag. I-a)

Astăzi un match numai trebue să dureze trei-patru ore.

Ori cu stilul lui...

Trebue neapărat să atace.

Schmidt luptă la fel ca un jucător tânăr, depune suflet, tactică, dar stilul îi este defectuos.

In special lovitura din forhand este foarte greşită.

*

Pe Marin Vizîru nu l-am văzut decât la dublu.

Prea puţin ca să-mi pot formula o părere despre jocul său.

*

Dar părerea cea mai bună o are Drobny despre un jucător care nici nu a evoluat în cadrul matchului Cehoslovacia — RPR.

Este vorba de Cobzuc pe care l-a văzut la antrenament şi despre care crede că va putea foarte mult progresa.

— „COBZUC ARE CEL MAI BUN STIL DINTRE JUCATORII ROMANI. Cu un antrenor bun şi cu un antrenament metodic, Cobzuc poate merge înainte. —"

ACCENTUL PE TINERET ŞI JOC DE ATAC

— „In Cehoslovacia sunt 18.000 de jucători legitimaţi, în majoritate tineri (N. R. La noi sunt 3.000 şi în majoritate bătrâni...) şi este firesc să apară noi şi noi talente.

Difuzarea tenisului în rândurile marilor masse de tineret, joc ofensiv, iată ce trebue, pentru un real progres.

*

Şi cu aceste cuvinte, Drobny a terminat declaraţiile.

POŞTA REDACŢIEI

MUGUREL CUNICER, Bucureşti. — Vittorio Nicolozzo prin calităţile sale merita să figureze în echipa naţională de ciclism în cursa Praga-Varşovia. Numai că acest valoros sportiv este cetăţean italian şi ca atare nu are dreptul să fie selecţionat.

DUMINICA SPORTIVĂ...

Fără îndoială, zilele de Duminică şi Luni au dat seriós de lucru sportivilor. Intr'adevăr, să recunoaştem, era foarte dificil de ales. Unde să mergi mai întâi? La football sau la tenis? La basket sau la cros?

Cei care au optat pentru tenis n'au avut ce regreta. Şi cum să regrete când au avut ocazia să-l vadă jucând pe Drobny, al doilea jucător din lume şi cel mai bun din Europa. Era şi normal ca tribunele arenei OSP să fie neîncăpătoare pentru cei dornici să asiste la matchul Cehoslovacia—RPR.

Din păcate, însă, tocmai aci a fost punctul nevralgic în asistenţă. In asistenţa care, în proporţie covârşitoare, era formată din spilcuiţii din „lumea bună", din guleraţii, malagambistele şi malagambiştii care încă îşi mai poartă lenea pe trotuarele Bucureştiului şi la ocazii mari pe arenele de tenis.

In tribunele arenei OSP s'au zărit foarte mulţi din aceştia şi prea puţini muncitori sau tineret studios, ori militari.

Acestora li se adresează sportul, ei trebue să fie aceia care să populeze în majoritate tribunele şi este o adevărată cinste pentru vârfurile noastre sportive să joace în faţa a cât mai mulţi muncitori. Organizatorii matchului Cehoslovacia - RPR trebuiau să ţină seama de acest lucru şi să difuzeze o bună parte din bilete în organizaţiile de masă, în sindicate. Am fi fost scutiţi astfel să asistăm la decorul vopsit cu kilograme de ruj, cu mâini prea mult maniqurate, la toate genţile şi pantofii de nylon, la căţeii mofturoşi şi la franţuzeasca vorbită de cele mai multe ori, stâlcit şi fără talent.

Asemenea exemplare nu mai au ce căuta pe terenurile noastre sportive nici în calitate de practicanţi şi nici în calitate de spectatori. Dar ceeace este mai trist în această chestiune, este faptul că încă în anul trecut am trebuit să aducem aceleaşi observaţii organizării matchurilor de tenis. (m. g.)

INTRE BUCUREŞTI ŞI BUDAPESTA

Vâlva creiată în jurul marelui eveniment atletic: campionatul internaţional de cros al RPR a atras un public numeros în cocheta tribună a hipodromului de galop. Este adevărat că pentru a asigura o cât mai largă, participare a publicului, organizatorii n'au perceput nici o taxă de intrare, dar ne amintim că şi în alte dăţi a fost folosit acest mijloc de... seducţie şi totuşi valoroase manifestaţii atletice se desfăşurau în prezenţa unei minorităţi, mereu aceiaşi, alcătuită din îndrăgostiţii atletismului.

Duminică, tribuna dela Băneasa a fost plină, nu chiar atât de plină ca atunci când alergă Belladona, Luminiţa sau altă stea a turfului după care oftează şi-şi dau ultima lăscae cursarii din vocaţie, dar publicul era altul.

Un public nou, entuziast, pe care l-a scos la iveală crosurile populare aşa cum prima ploae de primăvară şi primele raze calde ale soarelui trezesc natura la viaţă, la lumină.

Disciplina noulor spectatori a fost exemplară.

Desigur că la început toate încurajările, toate îndemnurile, toată însufleţirea se risipea pentru reprezentanţii culorilor RPR a căror victorie era dorită şi aşteptată, dar pe măsură ce cursa se prelungea şi tehnica şi stilul atleţilor unguri îşi spuneau tot mai greu cuvântul, fiecare lua parte cu emoţie, cu simpatie, cu dragoste chiar, la sprintul final al lui Szilagyy, Szegedy şi Estergomi.

Nu e de mirare deci că la terminarea cursei, pe care a câştigat-o în stil de mare campion, ovaţionat de miile de spectatori din tribune şi ridicat pe braţe de cei mai entuziaşti dintre ei, Szilagy a confundat Bucureştiul cu Budapesta.

A fost una din cele mai calde, din cele mai elocvente mărturii a sentimentelor cari animă popoarele din ţările de democraţie populară.

(Mass)

O LECŢIE PENTRU PROFESORII NOŞTRI

Am salutat la timpul ei — şi reinoim bunele aprecieri pe care le-am avut atunci — iniţiativa de a se prelucra regulamentul de football, în pauza matchurilor. Era o excelentă măsură, care complecta acţiunea de iniţiere a publicului, începută prin tipărirea regulamentului şi distribuirea lui — sub forma unei broşuri — odată cu biletul de intrare.

Căci dacă la început, publicul n'a ascultat — poate — cu toată atenţia cuvenită, această analiză a principalelor faze de joc din prima repriză, dela un match la altul, spectatorii au prins a înţelege că vocea dela microfon vrea să le vie în ajutor şi că ascultând-o cu atenţie, ca nişte şcolari silitori, vor avea multe lucruri de învăţat. Le-au învăţat, de-altfel, între timp, şi credem că e din ce în ce mai mic numărul acelora care nu ştiu că nu există „off side" la aruncarea de tuşe, că acelaş jucător nu poate relua un penalty care a lovit bara (dar poate relua mingea dacă a fost respinsă de portar) şi alte numeroase probleme de regulament, care dădeau naştere la controverse inutile şi la ieşiri nesportive. Nu sunt încă lămuriţi acei spectatori care nu ascultă aceste prelucrări, asemănându-se, în felul acesta, cu elevii de pe vremuri, care „trăgând la fit", socoteau că îşi păcălesc profesorii...

Pe de altă parte însă, pentru ca lucrurile să meargă cât mai bine, e necesar ca şi profesorii să-şi cunoască bine şi misiunea şi lecţia, înainte de a vorbi... elevilor.

*

Ori, în ultimul timp, vocile care s'au succedat la microfon, iertе-ni-se expresia, au cam luat-o razna, făcând excese de vorbărie (în dauna unui stil concis, curgător şi corect) şi denaturând în acelaş timp sensul acestor prelucrări, prin creiarea unei false impresii că megafoanele ar avea rolul de a desfiinţa criticile ce s'ar putea face arbitrilor.

Dar, să dăm exemple concrete.

Comentatorul de Luni, de pildă, avea un chef de vorbă ce nu s'a pomenit. Terminând cu descrierea fazelor mai importante (le-a descris el şi pe cele mai puţin importante, n'aveţi nici o grijă!), a început să se ocupe despre... starea gazonului, despre frumuseţea peisagiului, prezentând totdeodată matchul fără o aplicare strictă la articolele de regulament, ci în funcţie de impresiile şi părerile sale personale.

In ce priveşte stilul şi concepereа acestor comentarii, iată o mostră: „Şi fiindcă în pauza matchului s'au disputat nişte concursuri de atletism, ne vom ocupa şi de câteva faze din repriza II a matchului Dinamo-Petrolul" (N.R. ?!?!). Asta ar fi cam aşa: foaie verde salcie, 3 ori 7 paiş'pe!

Dar aspectul cel mai îngrijorător, este eliminarea totală a spiritului critic. Dacă ar fi să credem vocea dela microfon, publicul greşeşte, jucătorii greşesc, numai arbitrii nu greşesc niciodată. „Just a sancţionat, just a semnalizat, just a aplicat, just n'a aplicat, just a fluerat, just a lăsat" etc., etc. Dela început până la sfârşit o serie de justuri, care dacă ar fi juste, ar însemna că problema arbitrajului a fost complect rezolvată... la microfon.

Ceeace e... just!

(Jc. B.)

O FI SAU NU O FI ECHIPA C.F.R.

...aceasta-i întrebarea pe care şi-au pus-o spectatorii veniţi Duminică pe terenul CSU, în momentul în care cele două echipe feminine şi-au făcut apariţia.

Intr'adevăr anunţat era matchul de basketball dintre CFR T. Mureş şi CFR Bucureşti întărit. Dar iată că pe teren intră Tg. Mureş şi... SFB-ul! Ba nu! Nu este chiar tot SFB-ul, căci se mai văd Rodica Sădeanu (CSU) şi — poate nu vă vine să credeţi — o jucătoare dela CFR! Este vorba de Tichi Collas ca singură reprezentantă a feroviarelor bucureştene. Şi s'ar putea spune că nu CFR-ul a jucat, ci Tichi Collas... întărită cu „câteva" jucătoare. După cum era de aşteptat reprezentanta CFR-ului având concursul de care am pomenit mai sus a învins uşor reprezentativa CFR Tg. Mureş. A urmat apoi matchul de băeţi între aceleaşi formaţiuni. Să nu credeţi cumva că SFB cu Tg. Mureş, ci CFR cu Tg. Mureş. De astă dată bucureştenii s'au prezentat cu oameni lor şi au învins pe merit. Cu această jocurile din prima zi s'au terminat, ele continuând a doua zi de dimineaţă cu matchul dintre Selecţionatele feroviare şi ale Capitalei atât la fete cât şi la băeţi. La fete Capitala a fost reprezentată de... fosta CFR Buc., la care s'au mai adăugat L'a Manoliu şi Puşa Stoenescu, iar feroviarele au aliniat o formaţiune exclusiv cu jucătoare dela Tg. Mureş. Selecţionata Capitalei sau dacă vreţi CFR-istele de o zi înainte au în-

vins din nou pe cele dela Tg. Mureş. Dar să ne întoarcem şi la matchul băeţilor din Tg. Mureş. La apariţia lor pe teren un spectator exclamă:

— Vai de capul arbitrilor! Ce-au să să se facă la faulturi?

— Sunt brutali cei din Tg. Mureş, întreabă grijuliu un altul?

— Nu. Dar ştii că arbitrul arată pe degete numărul jucătorului ce a făcut fault?

— Da. Ei şi?

— Uită-te atunci la tricourile lor!

Şi într'adevăr nici un jucător nu avea pe tricou un număr mai mic de... 90!!!

— c. d. —

TIRUL ŞI MAFALDA

Cititorii cari urmăresc desfăşurarea concursurilor de tir şi mai ales pasionantul duel dintre Elena Cerchez şi Rodica Dabija, soldat până acum cu stabilirea a două noi recorduri naţionale, au avut eri dimineaţă o surpriză: avantcronica de Sâmbătă preciza că Elena Cerchez nu va participa la concurs fiind plecată din Capitală şi da favorită pe Rodica Dabija. Urmărind însă rezultatele aceleaşi cititori au constatat că Elena Cerchez a participat şi Rodica Dabija a lipsit. Cerem scuze cititorilor noştri pentru informaţia eronată din avantcronică — dealtfel o surpriză foarte neplăcută din partea redacţiei pentru cei ce scrie aceste rânduri — şi dorim să prezentăm condiţiunile în care ne-a fost furnizată.

Este ştiut de toţi că trăgătorii sunt obligaţi să se înscrie, în preziua concursului, la federaţie pentru a se stabili seriile. Ori, acest lucru nu-l face aproape nimeni.

Elena Cerchez n'a anunţat federaţia (unde soţul ei deţine calitatea de secretar) că va participa.

Şi atunci am început investigaţiile telefonice. Dela domiciliu ni s'a răspuns: „E plecată din Capitală şi nu va reveni până Luni".

Pentru a o găsi pe Rodica Dabija a fost şi mai greu. Negăsind-o personal şi nici la telefon, am început atunci să întrebăm prietenii (Olga Stoessell poate adeveri acest lucru) şi ni s'a răspuns de către toţi: **„Da, e sigur. Rodica Dabija participă la concurs"**, fapt pe care ne-am grăbit să-l şi anunţăm în avantcronică.

Luni, la poligon, Elena Cerchez a fost prezentă, în schimb, Rodica Dabija, a cărei participare era socotită indiscutabilă n'a fost de găsit nicăeri şi bineînţeles n'a luat parte la concurs.

Dar mai nostimă a fost întâmplarea cu Ştefan Popescu, care deşi a anunţat drept irevocabilă prezenţa sa pe poligon a „forfaitat" invocând „scuza" că „s'a luat cu Sărbătorile".

Şi atunci ne punem întrebarea firească: Cum putem oare şti şi anunţa la ziar cine participă şi cine nu participă la concursuri?

Să cerem ajutorul cărturăreselor sau al ghicitoarelor în cafea? E pueril şi ridicol! Federaţia de tir ar trebui să se gândească şi să ne dea cât mai repede răspunsul.

— d. —